

få dage efter for senere at blive idømt 9 måneders fængsel.

Det nævner Dansk Folkepartis annonce ikke noget om, og det vil sige, at annoncen er indrykket med det helt specifikke formål at skabe utryghed i lokalområdet. Det blev også kraftigt pointeret af den politimand, som kommenterede annoncen og sagde: Det her er som skabt til at skabe utryghed i vores kvarter. Folk tror, at manden ikke er blevet dømt og stadig væk er på fri fod, og det er jo lodret forkert.

Jeg vil gerne tilslutte mig det citat, fru Anne Baastrup kom med tidligere, og hvor Dansk Folkepartis pressechef rent ud indrømmede, at det simpelt hen var forkert, det, der var skrevet, og at det ikke var nogen god sag.

Så jeg synes ærlig talt, Dansk Folkeparti har gjort deres til at skabe utryghed i befolkningen, og jeg har også en ganske særlig mistanke om, at det har været formålet lige fra starten.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, at Det Radikale Venstre og fru Elisabeth Arnold taler meget uden om problemstillingerne her. Man snakker om, at Dansk Folkeparti vil skabe utryghed og manipulationer, men det, der i virkeligheden er kerneproblemet i det her Folketing, er, at bl.a. Det Radikale Venstre, hver eneste gang vi diskuterer stramninger inden for retssystemet, er modstræbende og negative og altid er imod ændringer, der kan gøre, at den præventive virkning ved de højere straffe, som Dansk Folkeparti og andre partier ønsker, slår igennem, og det er derfor, vi ikke får gennemført højere straffe.

Her vil jeg godt spørge Det Radikale Venstre: Når man ikke vil være med til at skabe en bedre retsbevidsthed, ved at vi får lidt forhøjede straffe i forhold til specielt de grove voldsparagrafer, hvad vil Det Radikale Venstre så? Og hvad er Det Radikale Venstres kommentar til, at det, som regeringen efter statsministerens nytårstale i 1997 lovede, nemlig at der skulle højere strafferammer til, rent faktisk ikke er sket? Statsministeren sagde jo her, at vi ikke vil finde os i volden. Hvad kunne Det Radikale Venstre tænke sig at gøre ved den situation? Kan vi forvente nogle initiativer? Kan vi forvente forbedrede bevillinger til bl.a. politiet, eller er det en by i Rusland for Det Radikale Venstre?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jamen – og det må jeg sige til hr. Peter Skaarup – det er jo forkert. Det Radikale Venstre har været med og har stemt for samtlige stramninger, der er vedtaget i dette Folketing siden 1993, da den regering, vi har nu, første gang trådte til.

Vi har været med til at skaffe flere penge til politiet, vi har været med til flere politiforlig, og vi medvirker meget gerne til et nyt flerårigt politiforlig. Vi har fra først til sidst været bag den politik, regeringen har ført, så det er løgn, når hr. Peter Skaarup siger, at vi ikke har villet være med til noget.

Jeg synes til gengæld, at det er nemt nok at komme herop og sige, at man bare skal have højere straffe, så hjælper det hele. Vi ved jo udmærket godt, at det, der skal til i indsatsen mod volden, er en bred vifte af initiativer, der både går på det forebyggende og går på det rent kriminalpolitiske.

Det er for billigt bare at sige, at der skal højere straffe til. Erfaringerne fra Amerika viser jo tydeligt, at de høje straffe ikke i sig selv skaffer et voldsfrit samfund.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det er, som om det er næsten umuligt at trænge ind til Det Radikale Venstre. Hr. Bjørn Elmquist har fået sin indflydelse på Det Radikale Venstres politik, selv om han ikke sidder i Folketinget nu. Han har formået at sørge for, at Det Radikale Venstre, hver eneste gang man spørger om, hvad de så vil, bliver ved med at sige: Jamen vi har stemt for de stramninger, der eventuelt har været.

Problemet er jo, at de stramninger ikke har hjulpet. Der er ikke sket stramninger, der har haft en præventiv virkning, for vi har set, at volden stadig væk er på et højt niveau. Derfor vil jeg godt spørge fru Elisabeth Arnold om et konkret eksempel. Mener fru Elisabeth Arnold ikke, at det er et problem for retsbevidstheden, at vi i den sag, som jeg omtalte tidligere, omkring Elfi Seibert Palmer og hendes søn, kommer til at opleve, at en person, der helt bevidst tæver et andet menneske til døde, kun får tre års fængsel? Mener fru Elisabeth Arnold ikke, at det er et problem for familierne, for ofrene og for samfundet som helhed, at man ser den slags tilfælde, hvor der gives alt, alt for lave straffe?